

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — Dopolni naj se izvolijo frankirati. — Recepti se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrata. Velja za celo leto 1 gid. 20 kr., za pol leta 60 kr. — Denar naj se pošilja: Upravištva „Domovine“ v Celji

Pr. vredništvo „Domovine“ v Celji!

Glede na Vaš uvodni članek „Branimo, Slovenci, obe očesi svoji!“ v listu z dne 17. septembra let. leta objavite nastopni popravek.

Ni res, da sem na I. slovenskem katoliškem shodu v Ljubljani sumil gospoda notarja L. Svetca, češ, da ta „kristalizovana slovenska pamet“ sicer v sobici pred Kristusom kleči, a v javnem življenju ga pa kot svojega gospoda ne priznava.

Ni res, da sem hotel napraviti g. L. Svetca za brezverca, ker je trdil v pripravljalnem odboru faktum, da v evropski politiki dandanes vera ni na dnevnem redu, ampak narodnost.

Ni res, da sem s tem hotel razbremeniti svojo „nemškoliberalno“ vest in odvaliti ž nje grehe prejšnjih let na gospoda L. Svetca.

Ni res, da sem par iztrganih ali zasukanih Svetčevih stavkov porabil za napad.

Vaše dotično poročilo popravim skratka tako, da sem v šolskem odseku I. slovenskega katoliškega shoda pojasnjeval uzroke, iz katerih pripravljalni odbor g. L. Svetca ni mogel sprejeti kot slavnostnega govornika. Navajal sem, da so slednjemu uzrok bili čudni nazori, koje je razvijal g. Luka Svetec v pripravljalnem odboru, nazori, koje je g. Luka Svetec sam izrazil v lapidarnih stavkih: „Vera ni na dnevnem redu. Tek zgodovine je tak, da se dandanes mora vse klanjati narodnosti. Tudi vera se dandanes klanja narodnosti.“

Iz teh Svetčevih stavkov izvajal sem na I. slovenskem katoliškem shodu, v šolskem odseku, konsekvence.

Dr. Ivan Šusteršič.

Dostavek uredništva. Doktor Šusteršič poslal nam je popravek, v katerem trdi, kakor tudi „Slovenec“, da nismo pisali resnice. Da uvidijo cenjeni naši čitatelji, smo li kaj zagrešili proti resnici, navedemo in podpremo še jedenkrat zadnje svoje iz-

jave. Nas ne vodi strast, ne soraštvo, temveč edino le dobri namen, katerega pa gospodje pri „Slovencu“ nočejo razumeti.

„Ljubljanski Slovenec“ trdi, da je „Domovina“ po „Narodovem“ receptu poročala, kaj je pripravljalni odbor katoliškemu shodu predlagal glede družbe sv. Cirila in Metoda. To pa ni resnica. „Domovina“ poročala je po tiskanih resolucijah, katere je pripravljalni odbor po mnogem posvetovanju in sklepanju predložil zboru. In te predložene resolucije so sedaj, ko je gospodom strah pred lastnim otrokom šel v kosti, postale celo v očeh „Slovenca“ tako slabe, da se o njih niti govoriti ne sme. Kaj strah vsega ne stori! Poprej ti gospodje niti besedice niso imeli, da bi priporočili družbo sv. Cirila in Metoda z dosedanjim namenom družbe, ampak hoteli so jo priporočiti le v namen, katerega doslej ni imela, namreč, sezidati z njenim denarjem učiteljsko semenišče. In ta napad na družbo imenuje „Slovenec“ popolno upravičen, trezen in razmeran primeren. Da, z denarjem, ki je namenjen umirajočim ob mejah, da bi se ohranili pri življenju, pa zidati v Ljubljani semenišče, to je v resnici trezno — pretrezno. In ravno zato, ker je bil trezno osnovan na družbin namen, je to hudobno zviti napad na drugo oko Slovencev, napravljen od sklicevateljev shoda.

Dr. Šusteršič trdi v svojem popravku, da ni sumil gospoda notarja L. Svetca, češ, da ta „kristalizovana slovenska pamet“ sicer v sobici pred Kristusom kleči, v javnem življenju ga pa kot svojega gospoda ne priznava. — Mi ostanemo pri svoji trditvi, da je sumničenje, katero je izrekel dr. Šusteršič v besedah: „Kaj pomaga, če doma v sobi pred Kristusom klečim, če ga pa v javnem življenju kot svojega gospoda ne priznavam,“ merilo na gosp. L. Svetca. Razvidi se iz tega, da je pred temi besedami in za njimi govorjenje le o gosp. L. Svetcu in sklep se glasi, da Svetčevih nazorov „noben pravi katolik ne more podpisati“. Vse to stoji po dr. Šusteršičevem konceptu doslovno z razprtimi črkami tiskano v

205 številki „Slovenca“. Kdo drugi govori tedaj neresnico, kot dr. Šusteršič sam?

Zoper organizovanje družbe po župnijah se doslej še nihče ni oglasil. Mi bi le priarčno želeli, ako bi vsi prevzvišeni vladike Slovencev prevzeli pri družbi pokroviteljstvo. Vsaj so bili za to vsi že naprošeni. Razume se pa pokroviteljstvo z namenom družbe, ki je gotovo svet in dober, da branimo z vero tudi narodnost ob mejah.

In vodstvo! Prepričani smo, da bodo kmalu „Slovenčevi“ pristaši imeli v rokah vse vodstvo in liberalci cele Slovenije jim bodo čestitali, ako bodo za sedanjí namen družbe bolj čvrsto delovali, kakor sedanje vodstvo. Izpahnjeni bodo vsi nerabljivi člani. Če bodo pa gospodje le polena metali in se odtegovali, pa moramo že slavo klicati sedanjemu vodstvu, ki v plačilo za poštvalnost pobira polena od tistih, ki so vendar primorani „pohvaliti“ delovanje družbe.

Kako da napadeni članek „Domovine“,

ki stoji ves na podlagi resnice „Slovenca“ peče, se razvidi iz tega, da isti katoliški list popolnoma pozabi na katoliško načelo: „Ne kdo, temveč kaj.“ Pač bi lahko mi kaj hujšega napisali o močeh, ki pišejo „Slovenca“, kakor on očita našim sotrudnikom. Toda na Štajerskem še sploh velja osma božja zapoved in katoličanstva še nima v najemu nobena posamezna stranka, da bi ga prikrojila po svoje.

„Slovencu“ pa zaupamo skrivnost, za katero nas še nihče ni prašal, da smo mi brezpogojno za šolo, kakeršno zahtevajo naši škofje v verskem oziru, nismo pa za šolo, kakeršno bi znali zahtevati v narodnem ali kakem drugem oziru tisti škofje, katere je prav zaradi nenarodnosti celo samokatoliški „Slovenec“ grajal.

Branimo, Slovenci, obe očesi svoji! Potem se nam ni bati, da pridemo tje, kjer so sedaj „Slovenčevi“ na Kranjskem.

Pozdravni govor

premil. gosp. knezoškofa lavantinskega, dra. Mihaela Napotnika, dne 30. avgusta 1892, na prvem slov. katoliškem shodu v Ljubljani.

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Prevzvišeni gospod knez in škof! — Preblagorodni gospodje! — Velečenjeni gospod predsednik! — Mnogočislani zborovalci!

„V katerokoli hišo pridete, najprej recite: Mir tej hiši! In če bode tam sin mirú, počival bode vaš mir na njem; ako pa ne, povrnil se bode k vam.“ (Luk. 10, 5. 6) Pozdravljati tako domačine, veleval je nebeški učitelj svojim ljubim učencem, ko jih je poslal širom sveta, oznanjat evangeljske nauke in delit svete-zakramente. In to milo povelje Gospodovo so vedno prav vestno izpolnjevali blagi možje, razširjajoč povsod mir božji in blagoslov nebeški. Prvak apostolov je redoma pozdravljal vernika, rekoč: „Milost vam in mir naj se množi.“ (I. Petr. 1, 3.) In glasoviti apostol narodov ponavlja skoro v vseh svojih izredno lepih listih sladki pozdrav: „Milost vam in mir od Boga našega Očeta in od Gospoda našega Jezusa Kristusa.“ (Rimlj. 1, 7; Gal. 1, 3; Filipj. 1, 2)

Prečislani zborovalci! Osnovni odbor, kateri zasluđuje vso pohvalo in zahvalo za trudapolno osnovanje prvega katoliškega shoda, povabil je tudi mene z ljubeznivim pismom dne 1. julija tekočega leta na ta prepomembni zbor, izrekši ob enem željo, da naj bi, kakor je prijazno dostavil „v spodbudo in veselje zbranim katoličanom spregovoril nekoliko besed, kakor se mi zdí to najprimerneje“. S pogledom na to vljudno povabilo in izraženo željo pozdravljam vse

premile mi zborovalce, došle od koderkoli, z milostipolnim pozdravom človekoljubnega Zveličarja: Mir vam bodi! Bodi z nami vsemi oni blagodejni, zveličalni mir, katerega je križani Jezus pridobil, katerega svet ne pozna in ga nima, vam ga torej tudi dati ne more, pa vam ga tudi vzeti ne more, ako ga imate močno zasajenega v svojih dušah in ga varno hranite v svojih srcih. Ko pa po nasvetu Gospodovem in po vzgledu blagovestnikov pozdravljam dobrodošle zborovalce, ne dvomim niti trenutok, da se zaželeni mir ne bode vračal na-me nazaj, ker se v tem zbirališču ne nahaja samo eden otrok mirú, marveč je tukaj zbrana častita družba miroljubnih, treznomislečih, za vse pravo in dobro, za vse lepo, čisto in sveto žareče zavzetih veljakov iz vseh slovenskih pokrajin.

1. Prespoštovani zborovalci! Srce mi v praih radostno igra, ko gledam toliko množico odličnih in odločnih katoličanov, ki so se zbrali v lepi beli Ljubljani s tem blagim namenom, da v vzajemni ljubezni mirno in modro presojujejo vcelevažna vprašanja, zadevajoča gmotno in duševno, časno in večno blagostanje vernega slovenskega naroda. Poleg te hvalevredne namere pa se, prečislani, še tudi udeležujete katoliškega shoda, da javno pred vsem svetom pokážete, kako globoko vas prešinja ona živa vera, ki je blažila in osrečevala vaše drage očete in mile matere; da s tem očitim veroizpove

danjem vzdramite tudi v bližniku blagodejno versko zavest, ako bi spala, in da jo utrdite, ako bi pojemala; nadalje, da poučite neko ljudstvo, katero dandanes le prelahko, žalibog, nadleguje in moti misel, češ, sveta vera ne ugaja više izobraženim možem, ona je le bolj za manj omikane in olikane ljudi; in naposled ste se mnogobrojno zbrali, da pričate z vsem povdarkom, da vera ni in ne more biti zasebna zadeva, temveč je jedna najvažnejših zadev, imenito v Slove- cih, katerim je bila mati edino prave omike in olike, je bila najzdatnejša pripomoč k narodnemu razvoju in najmočnejša obramba narodnega blagostanja. In prav zato želé vsi udeleženci tega izrednega shoda, da se ne trga, pač pa vtrjuje, da se ne razdira pač pa podpira med Slovenci ona najkrep- kejša in najsvetejša vez, katera edina pre- more celo mnoge, po govoric, zgodovini in napredku različne narode velike in ljube naše Avstrije spajati v mogočno bratovsko družino, saj je Kristus po Pavlovem nauku podri srednji zid pregraje, sovraštvo, med narodi (Efež. 2, 14); ako pa to, kolikoveč zamore vera eden narod družiti v čedno ure- jeno in zato nepremagljivo zadrugo. Ne- dvomno! vera in samo le sveta vera zadošča, da se narodu ohrani blagodejni mir na ne- premakljivem temelju. Non est enim dissen- sionis Deus, sed pacis. Ni namreč nesloge Bog, ampak mir. (I. K. 14, 33)

2. Preljubi skupščinarji! Slovence, raz- kropljene po raznih pokrajinah, edini prav tesno že mnogokaj, pred vsem materni jezik, pa globoka od očetov podedovana zvestoba do preslavne Habsburške vladarske rodovine in do preljubljenega svetlega cesarja Franca Jožefa I. Vendar te naravne vezi in spone dobivajo višo pomembo in največo svojo moč v sveti veri, ki uči, da je vsaki narod od Boga prejel dar jezika, da se krepf ne pa slabf, da se druži, ne pa loči, da se ljubi, ne pa sovraži, da se večno reši, ne pa pogubi. „Lingua placabilis lignum vitae.“ Spravljiv jezik je drevo življenja, zatrjuje sveti Duh v knjigi pregovorov (15, 4). — In vera uči, da je vsaka oblast naprava božja, da se torej Bogu ustavlja, kdor se oblasti ustavlja, kakor razpravlja to slav- ljeni Pavel v klasiškem trinajstem poglavju svojega izbornega lista do Rimljanov, katero poglavje je več koristilo državnim oblastim in tako mirnemu razvijanju človeškega rodu, nego so koristile druge modroslovne in ved- nostne razprave o državi in o pravicah države sem od Platona in Aristotelja pa tje do Hugona Grocija in Pufendorfa ali ka- teregakoli novejšega državopravnika. Vera uči, da moramo dajati Bogu, kar je božjega in cesarju, kar je cesarjevega (Mat. 21, 21),

ali kakor, opominja prvi rimski škof in pa- pež tako apostolski kratko pa krepko: „Vse spoštujte, bratovščino ljubite. Boga se bojte, kralja častite“ (I. Petr. 2, 17).

Tako je sveta vera najboljja družilna in krepilna moč za sleharni narod. Ali ne? Pa kdo se ne čudi temu, da si je malošte- vilni narod slovenski ohranil do tega trenotka svoj obstanek vkljub hudim nevarno- stim v minuli dobi, med tem ko še mnogo- bronejši narodi živé danes samo le v zgo- dovini? Od kod ta čudapolna vstrajnost in trpežnost? Od ondot, ker so se bogoljubni Slovenci zmirom najtesneje oklepali stare matere svete cerkve, pozidane na skali, ka- tere ne premagajo niti peklenške sile.

Da! kakor se po objubi Kristusovi ni bati za obstanek katoliške cerkve, tako ni bati se pogina narodu, ki se naslanja na ta steber resnice (I. Tim. 3, 15.) Odpad od cerkve je neizogiben propad kakor za poza- meznika tako za narod. Ali pretiravam? Odprimo zgodovino. Majhno izraelsko ljud- stvo je bilo srečno, je bilo zmagovito, dok- ler je živelo v živi veri v živega Boga. Ko je pa odpalo od te vere, zapalo je vselej so- vražnikom, izgubilo je samostalnost svojo. A tudi v krščanski dobi kaznuje Bog malo- verna ljudstva sila hudo. V Aziji in Afriki spremenili so se cvetoči vrtovi, v katerih so svojedobno blagonosno delovali Atanaziji, Baziliji, Gregoriji, Krizostomi, Avguštni, v žalostne puščave, ko je izginila iz src pre- bivalcev delavna vera, ali ko ni bila druga, kakor le mrzla bleda luč, podobna luči lu- nini, ki ne greje src in ne oživlja stvari. Narobe pa so pustli kraji postali rajsko lepe pokrajine, ko se je zasejalo in je rastle tamo seme sv. krščanske vere. Da, pač nepopisne in nedopovedne važnosti je vera za življenje in razvitek narodov. „Jaz ne vem,“ piše Ci- ceron v svojem vrloznanem delu „de natura deorum“ (I. 2), „bi li se dala zvestoba, bi li se dal človeški rod ohraniti in bi li se mogla ideja pravičnosti vresničiti, ko bi ne- hala pobožnost do Boga.“ „Vera je prva ter najvažnejša reč, brez katere ne more biti država“, uči filozof starih filizofov, vele- modri Aristotelj (Polit. VII. 8.) In občeznani francoski učenjak Montesquieu pripazuje, stamé: „Čudna prikazen! Krščaska vera, ka- teri je predmet le sreča prihodnjega živ- ljenja, utemeljuje že tudi srečo sedanjega življenja“ (Esprit des lois. XXIV. 2) Resničen je pač tudi izrek slavnoznanege predsednika severoamerikanskih združenih držav, vrlega Washingtona: „Vera je najpotrebnejša pod- pora javnega blagostanja. Ta ni mož domo- vine, ki izpodkopava ta močni steber člo- veške družbe.“ Ko je nam vsem dobro znani duhovnik Don Bosco napravil neki dan maj-

niški izlet s kaznjenci, katerih je bilo dve sto, brez vojaške straže in podpore, oprt samo na versko spoštovanje, katero so gojili kaznjenci do služabnika božjega, in ko jih je na večer vse srečno pripeljal na dom, začudil se je ministerski predsednik temu dogodku tako, da je dejal: „Vi duhovniki večnega Boga imate moč, ki je večja od vsake druge sile, ki je imamo mi.“ Vi premorete vladati srca, tega pa mi ne zmoremo. (Kathol. Mision. 1888. Str. 118.)

Kdo iz teh modrih izrekov mož ne razvidi neizmerne vrednosti svete vere za pravo srečo sleharnega naroda? Ljubimo torej to najdražjo svetinjo, podedovano od svojih očetov; pa častimo in spoštujemo mater, ki nam preskrbno varuje ta zaklad — sveto katoliško cerkev. Kraj mojega telesnega rojstva je mila moja, domačija, po duhovnem prerojenju pa je cerkev druga moja domovina. To dvojje se vjema dobro, kakor se vjemata telo in duša v človeku. Dokler se drži ud telesa, živi, ker je duša v njem; ko pa se loči od trupla, umrje, ker ni duše v njem. Kar je duša za telo, to je cerkev s svojim svetim Duhom za kristijana. Dokler ostane v cerkvi, živi in bode živ; ko jo pa zapusti in zabi, zapuščen in pozabljen je tudi on. Slovenci! stojte trdno na tej rešilni skali, ki že nad tisoč let varuje narod pogubne poplave. Na tem temelju edinosti, in sicer edino le na tem stebru resnice si premorete utrditi pravo složnost, ki traja stalno in ne le kratko. Grki so imeli svoje igre v Olimpiji. Družilo jih je tam skupno bogočastje in pa teknovanje po najvišji slavi v vseh izdelkih bistrega uma in dlani človeške.

Judovski narod se je shajal vsako leto po trikrat pri svetišču Gospodovem v Jeruzalemu, da si je ohranil edinost v veri in v državnem življenju. Jeroboam je pa postavil zlata teleta v Danu in Bethelu, da bi zabranil po verski neslogi zopetno zjedinenje vseh dvanajst rodov. Hudobni namen se mu je res posrečil. Ali s tem sramotnim početjem vsakal je nezacepljive rane svojemu narodu, ki je od te dobe razdvojen skoro vedno hlapčeval nevarnim tujcem. Skrb za sveto vero in njena obramba je družila avstrijske narode v turških vojskah. In Slovenci, katerih je peščica mala, naj bi ne mogli gojiti iste edinosti, naj bi ne mogli složno delovati za časni in večni dobiček svoj na podlagi krščanskih, večno trajnih načel, in bi se naj cepili po slabem vzgledu drugih narodov v dva sovražna tabora? Pa v evangelju še vedno stoji in se ne da izbrisati svarilo Gospodovo: „Vsako kraljestvo, katero je v sebi razdeljeno, bode razdeljeno, in vsako mesto ali dom, ki se je v sebi razdvojil, se bode podal. Et ruina eius erit magna

nimis“ (Mat. 12, 25.) Pa kaj? Bomo li sedaj sveti materi, katoliški cerkvi, obračali hrbet, ti predobri in preskrbni materi, ki nas je redila, vzgajala, edinila in krepila tisoč let? Fundamentum aliud nemo potest ponere praeter id, quod positum est, quod est Christus Jezus. Drugega temelja ne more nikdo vlagati, mimo onega, ki je vložen, ki je Kristus Jezus (I. Kor. 3, 11.)

3. Preljubljeni zborovalci! Ko bi stopil najslavnejši apostolski misijonar sedaj med nas, zaklical bi nam, kakor nekdanj svojim Efežanom: „Bratje! hodite modro in rabite čas, zakaj dnevi so hudi.“ (Efež. 5, 15, 16.) Resnično! naši časi so hudi in nevarni zato, ker se danes na zametuje ena ali druga verska in moralna resnica, kakor nekdanj, marveč ker se zanikuje in napada vse, kar je krščansko, katoliško, cerkveno. Ne trdim, da bi se godilo to tudi že med Slovenci, vendar preti nevarnost, da pride ta strupeni duh od drugod in okuži še sveži in zdravi rod slovenski. Ne dá se tajiti, da išče tok sedanjega časa drugo strugo. Kdo vé, kam se obrne in kaj da učini? Kdo nas reši strašne nevarnosti? V sveti cerkvi je že rešeno to vprašanje. Reši nas, kakor nas je odrešil, božji Odrešenik Jezus Kristus, pot in resnica naša in naše življenje. To je edini Izveličar, drugega ni, ako se odstrani ta. Predragi! Kristusova vera še bode praznovala svojo zmago — in to v kratkem, morebiti že o nastopu dvajsetega stoletja. Njeno rešilno moč še bodo hvalili in slavili brezbožneži, in sicer tedaj, ko bode seme brezvernosti in brezbožnosti, katero so zasejali v slepi strasti in brezmejni oholosti, poglalo, raslo in sad rodilo. Takrat bode konec morali brez vere.

Da ne okusijo Slovenci tega morilnega sadu in ne umrjejo, ampak da stanovitno živé verskonravno življenje, na to treba delati brez odmora. Slavni prerok Elija se je po obilnem in ne vselej uspešnem trudu za sveto reč med Izraelci podal, ves užaljen in ves potr, v samoto, da si v tih in mirni votlini odpočije od dela in da se skrije pred sovražnimi preganjalci. Ali približal se je Gospod in vprašal: „Kaj delaš tu Elija?“ In odgovoril je: „Vnet sem gorel za Gospoda Boga vojnih trum; a zapustili so tvojo zavezo Izraelovi otroci, tvoje altarje so razdjali, tvoje preroke so pomorili z mečem, puščen sem jaz sam, in iščejo moje duše, da bi jo vzeli. In zaklical mu je Jehova: „Pojdi vun“ (III. Kralj. 19, 9—11.) In na to je počil Gospod Elijo, naj se zopet loti svoje službe, pa jo naj opravlja mirno in potrpežljivo, saj tudi Bog ne biva v pišu niti v potresu, niti v ognju, pač pa v šumljanju tanke sapice. „Pojdi vun in stopi na Goro

pred Gospoda. In glej, Gospod gre mimo. In velik in močen piš, ki preobrača hribe in lomi skale, pred Gospodom; ali v pišu ni Gospod. In za pišem potres, ali v potresu ni Gospod, in za potresom ogenj, pa v ognju ni Gospod. In za ognjem šumljanje tanke sapice.“ In iz te prijetne sapice je govoril Gospod: „Elija, pojdi vun in podaj se na svojo pot“ (III. Kralj. 19, 11. 12. 15.) In hipoma vstavši, zapustil je sveti mož svoje skrivališče in se je vnovič pogumno poprijel dela ter je z vso ljubeznijo učil svoje ljube rojake, čednostno živeti in se popačenosti varovati, dokler ni bil za svojo gorečnost povzdignjen na gorečem vozu v zračne višave.

4. Po vzgledu tega „voznika Izraelovega“ pobrinimo se tudi mi za ohranitev prelepih lastnostij v Slovencih. Katoliški, avstrijski, slovenski — to so trije prislovi, ki se prav prijetno vjemajo in so neločljivi. Nekatoliški Slovenec bi bil popačenec, bi bil izdajalec svete matere cerkve, bi bil odpadnik od slovenske zgodovine.

Toda katoliškega Slovenca neomejena zvestoba do sv. očeta papeža Leona XIII. je stikoma združena z neomahljivo udanostjo do preljubljenega avstr. vladarja Franc Jožefa I. Te dve zlati čednosti, Slovencem kakor prirojene, se strinjata, kakor zlagata papeška in cesarska zastava v eni barvi in sicer zlati: zlatobela, zlatočrna. O da! Slovencem manjka mnogo, pa ne manjka jim iskrene požrtvovalne ljubezni do Boga in do njegove cerkve, do cesarja in do svoje avstrijske domovine.

In te dragoceni kreposti naj se še globlje zasadita v slovenskih srcih po blaženem vplivu prvega slovenskega katoliškega shoda, kateri pa neče biti shod posebne slovenske stranke, ampak je shod katoliških Slovencev, pa tudi neče biti politiški shod, ampak je le izpoved katoliške zavesti in krščanske domoljubnosti. Pod okriljem zastave: vse za vero, dom, cesarja, zboruje ta skupščina in pospešuje jasnost v načelih, složnost v delovanju in navdušenost za dobra dejanja. Jasnost v načelih bode nastala po mirnem in stvarnem posvetovanju izobraženih mož iz raznih služeb in od raznih strani, krepostnih mož, ki ljubijo resnico, četudi žrtve tirja. Sladko otožnost bodo dosegla blaga sroa, ki vsa bijó katoliški in avstrijski, srca, ki se samo bližati morajo, da se brž umejo in ljubijo. Navdušenost za dobra dejanja pa vzbuja in bode vzbujal pogled na bogato število velikodušnih udeležencev. In pri tem ugodnem položaju kdo dvomi, da se vršé in se bodo vršile obravnave prvega slovenskega katoliškega shoda k večji časti božji, v povišanje sv. cerkve,

v časni in večni dobiček slovenskega naroda, v sporazumljenje in pomirjenje pravih rodoljubov, vsem udeležencem pa v prijetni in blaženi spomin,

* * *

Sedaj pa treba, da hitim h koncu. V starih Atenah je prejel neki oblastnik med veselimi gostovanjem list, v katerem ga je svaril dober prijatelj pred bližnjo zaroto. Ali mož, nejevoljen, da ga kdo moti med veselico, vrže neodpečateno pismo pod vzglavje svojega sedeža, rekoč: „Ta prágmata éis ávrion,“ opravi za jutri. Toda drugega jutra ni dočakal mož, izgubivši še tisto noč oblast in življenje. Preljubi zborovalci! Modrost je, učiti se od nemodrosti drugih. Recimo zatorej: „TA prágmata éis sémeron,“ opravi za danes, za jutri pa odmor po naporu, na tem svetu nevtrudno delovanje, v nebesih pa večnovesele gostovanje.

Na delo torej, da ne poreko zamamci, da smo bili malomarni in brezbržni za velevažna vprašanja svoje dobe, da smo bili preslabi za dejanja, prebojazlivi za žrtve, da nismo plameneli za uzore med svetom, kateremu je zabava in denar: gloria in credo. Presojajte resolucije, po potrebi časa vam predložene, resolucije, ki niso prazne besede ali zračne reklje za trenotek, nego so globoko premišljeni in skrbno izdelani načrti in bodo vodična načela za poznejše blagosloveno delovanje. Zatorej vse prevdarite in kar je dobrega, obdržite. (I Tesal. 5, 21.) In vse to dobro bodete pa prav lahko našli, ker vem, da se navdate po modrem načelu najmodrejšega Afrikanca: In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus autem caritas; in ker umejete, kar poje avstrijska pesem:

Trdno dajmo se skleniti,
Sloga pravo moč rodi.
Vse lahko nam bo storiti,
Ako združimo moči.

In če bode še dalje hlidel, kakor je še doslej vel pri zborovanjih, duh krščanskih načel, duh krščanske ljubezni in bratovske složnosti, potem bode ta shod to, za kar ga pozdravljam, bode jutranja zarja sijajnejše bodočnosti za katoliške Slovence; potem bodo ti slavnostni dnevi: dnevi uspešnega ter složnega delovanja še dalje in dalje; in potem bode ta shod dosegel preobrat na bolje, dosegel bode to, kar vsi želimo, da bode božji, vzveličalni mir zavladal in zakraljeval po vsej slovenski zemlji pri vseh, ki so dobre in svete volje. Tako se zgodi. Tako bodi! (Živahno oduševljenje sledilo je tem apostolsko-gorečim besedam. Tudi med govorom so oveseljeni in razvneti poslušalci večkrat pokazali svoje zadovoljstvo na navdušen pa spoštljiv način.)

Tukaj!

Celjsko nemškutarstvo zastopano po lističu, ki ima po svojem delu biti „straža nemštva“ zopet enkrat bléde. Toplo jesensko solnce jim je glavo zmešalo. In zdaj bljujejo v št. 78 tega svetovnega lista žveplo in ogenj na nas. Kaj se je zgodilo?

V pondeljek pričele so se v Celju porotne obravnave. Ko je čital predsednik imenik porotnikov, odgovorila sta dva porotnika namestu „hier“, po slovensko tukaj, in o groza, drugi dan odgovorilo je celo šest porotnikov v svojem materinem jeziku. Ali ni to samo ob sebi umevno? Ali nas bojo res že politični paglavci hoteli strahovati, če se poslužujemo svojega jezika? Človek ne ve ali bi se bolj smejal otročji neumnosti ali drznosti taci ljudi.

„Tako daleč smo tedaj prišli, da resnost porotnega sodišča in svetost pravice nima več svoje moči,“ tako piše ta časnikarski pobalin. Mi odgovorimo, da se res čudimo, da so stvari tako daleč prišle, da c. kr. državno pravdníštvo v političnem listu pusti zasmehovati tako odlične može, kakor so naši porotniki; zato, ker so odgovarjali v svojem jeziku. Ali naj res ta politiška sodruga slovenske može napada celo tam, kjer izvršujejo vzvišeni posel sodnikov in kamor bi ne smel segati noben zvonanji upljiv. Zares ubogi narod slovenski, če ne najdeš nikjeri pravice.

Kaj je temu krivo? Kriva je naša uže tako ukoreninjena popustljivost. Iz popustljivosti in narodne mlačnosti dajo slovenski narodnjaki odgajati svojo deco v tujem duhu, iz popustljivosti in iz komoditete govori nemški v sodni dvorani če sodi ali če je sojen, v davčnem uradu, ko svojo štibro plačuje, na železnični postaji, če si kupuje vozni listek itd. Ta narodna nemarnost je kriva, da neizmerno raste nasprotnikov naših predrznost, da niti ne pripoznajo, da smo še tu. Zato pustimo staro neumestno obzirnost proti neobzirnim našim nasprotnikom in povejmo jim ob vsaki priliki svoj: tukaj!

Te dni bila je v Pragi velika porotna obravnava proti uradnikom grofa Waldsteina. Ko se je prečitala nemška obtožnica porotnikom, izjavili so nekateri, da ne razumejo dovolj nemščine, naj se jim obtožnica predloži v češkem jeziku. In sodišče je takoj sklenilo, dati preložiti obtožnico v češčino in oglasilo se je devet porotnikov za to preloženo obtožnico. To je možko, to je češko. To se ne pravi politiko tirati v sodno dvorano, to so marveč naše pravice, ki jih sploh imamo kot ljudje.

Zato smo prepričani, da se naši porotniki nebrigajo za neslane napade celjskih nemškutarčkov in da bodejo v bodoče sploh vsikdar in povsodi povedali svoj: tukaj!

Celjske novice.

(Ljubljanski „Slovenc“) nas je napadel po krivem, na način, po katerem mu mi ne bomo odgovarjali, ker prejasno vidimo namen napada in mu nikakor ne privoščimo tega veselja, da bi dosegel, kar želi. Razumno nam je tudi zakaj se je poleg urednika izbral še g. I. Lapajnet, ki je naš dopisnik ravno tako, kakor gotovo več ko sto drugih in ni dal nikakega povoda. „Slovenci“ v to. — „Domovina“ je neodvisen list, ki se ne pusti siliti po nikomur in bode vedno ne glede na levo ali desno povedala isto, kar je pravo in dobro. „Slovincu“ se ni treba bati, da bi jo krenila na nepravu pota. (ker se vedno posvetujemo z merodajnimi našimi vodjami in možmi, ki so osiveli pri delu za napredek naroda), pa misliti tudi ne sme, da moramo mi reči da je črno, če on trdi, mi pa vidimo, da je belo. Sicer bi ga pa prosili naj pusti Štajerce pri miru, ker lahko izhajajo brez njega in nimajo pričakovati nikakih dobrot od njegovih nasvetov.

„Domovina“ je osnovana na podlagi starega celokupnega slovenskega programa in bode vedno delovala po istem. Vse za vero, dom, cesarja! — Toliko se nam je zdelo potrebno pojasniti, več pa ne bomo odgovarjali.

(Prememba posestva.) Gospod doktor A. Žižek kupil je hišo gosp. A. Dimeca. — Gospod Anton Gajšek pa hiši g. C. Teppi-ja v Graških ulicah. Tako smo pridobili Slovenci zopet dva hišna posestnika. — Bog daj srečo!

(Dr. vitez Waser), predsednik nadsodišča za Štajersko, Kranjsko in Koroško prosil je za stalno upokojenje. — Kaj je bil Waser Slovincem, bi vedel povedati marsikateri sodnijski uradnik. — Mi mu z veseljem kličemo: z Bogom!

(Slovensko uradovanje v občinah.) Prosimo rodoljube po deželi, naj nam v dopisih naznanijo imena tistih slovenskih občin in županov, ki še vedno nemško

uradujejo. Tudi naj se nam naznanijo imena tistih pošt, ki še nimajo dvojezičnih pečatov. Mi bodemo to o gotovem času porabili.

(Odber za priredbo slovesnega banketa na čast gosp. Luki Svetcu, razpošilja vabilo k istemu. Vršil se boče dne 9. t. m. ob polu 2 uri v dvoranah in starem strelišču. Prosi se, da bi se udeleženci javili vsaj do 5. t. m. — Zvečer boče v novem gledališči slavnostna predstava. Pri banketu pa boče sviralna vojaška godba. Dobro došel je vsak slovenski rodoljub, tudi če po naključju ni prejel posebnega vabila. Oglasila, katerim naj se ob jednem blagovoli priložiti v prvotnem vabilu naznačeni znesek 3 gl. za kuvert, sprejema tajnik gosp. dr. Fr. Stor v Ljubljani.

(Katoliški shod v Ljubljani.) Prihodnjič objavimo še govor gosp. deželnega poslanca dra. Josipa Serneca, ker se isti posebno ozira na naše štajerske razmere.

(Navod kako ravnati v slučaju kolere,) je mala knjižica, ki je izšla po navodilu vis. ministerstva v slovenskem prevodu v tiskarni Dragotina Hribarja v Celji. Prepotrebni knjižici je pri skupnem naročevanju cena samo 3 kr. izvodu.

(Volilna shoda.) Državni poslanec g. dr. L. Gregorec in dež. poslanec ter dež. glavarja namestnik g. dr. J. Jurtela poročala sta v Št. Janži na Dravskem polju svojim volilcem Prihodnjič obširno.

(Pet urednikov) imela je „celjska vahtarca“ tekmo jednega leta. Silno trd kruh mora biti pri uredništvu tega lista, da se vsakemu tako hitro zobje skrhaajo na njem. Vidi se, da nima nihče tako železne natore, da bi mogel dolgo prenašati gorostasne neumnosti, ki jih pišejo v vahtaričnem uredništvu. Imeli so že vse mogoče iz nemških Pemcev „privandrane“ učenjake in malo manjka, da si svojih urednikov v oskrbovalnih vsprejetiščih ne iščejo. Vkljub temu pa nam ti klativitezi skoro v vsakem listu pripovedujejo, da celjski Slovenci nismo domačinci, ampak le pritepenci. Kdo se ne smeje?

(Nova Neckermanova komedija.) Kakor pridni otroci radi napravijo svojemu očetu kakšno veselje, tako so tudi celjski mestni odborniki hoteli razveseliti preljubljenega našega župana. Ko so namreč oče župan pretečeni teden odšli v Gradec, da so tam pobrali tiste groše, ki so jih z deželnozbornskim sedežem zaslužili, sklicali so doma hitro občinsko sejo in očeta župana častnega meščana zvolili: Potem so šli na kolodvor

in so v lepih črnih sukunjicah oblečeni pričakovali novega meščana. Ljudje, ki so to videli, so nam pravili, da je bil prizor dokaj smešen. Zvečer pa je bil banket v mali sobici v Erjavčevi gostilni v Gaberji. Bilo jih je silno število udeležencev: več kakor 10 in celo mati županja so prišli. Pravijo, da so bili mati županja tako naidušeni, da so kar cel kozarec vina „eks“ popili. Pozno v noč je bila ta velika slovesnost končana. Znanprej bodemo na podoben način gospoda Pepi Rakusch-a počastili. Dvema odbornikom se je stvar vender preneumna zdelala, zato sta iz mestnega zbora izstopila. To gotovo nista prav storila. Gospod Pepi tudi zasluži, da se mu nekaj napravi; mi bi svetovali naj se kupi njegov meh, s predivom nabaše in v celjski lokalni muzej postavi. Tako bojo naši potomci potem vedeli, kako razsvitljene mestne očete smo imeli. Torej gospodje le zopet hitro kakšen „špas“

(Okrajni zastop celjski.) Ker je potekla triletna doba sedanjemu okrajnemu zastopu ter so nove volitve pred durmi, poročati hočemo tukaj v kratkem o delovanju okrajnega zastopa v tej dobi, iz katerega blagovolite dragi čitatelji „Domovine“ razsoditi, če je držal leta 1889 voljeni okrajni zastop svoje obljube in rešil si takrat stavljen naloge. Geslo okrajnemu zastopu pred volitvami in tudi potem v celi dobi bilo je: „Z dokladami dol in pa pravičnoma razdelitev dela pri oddajanju naprav med davkoplačevalce“. To nalogo rešil je okrajni zastop popolnoma; kajti znižale so se doklade od 25 na 21 odstotkov, kar pomeni najmanj za 6000 gl. na leto manj dohodkov. Seveda se boče ugovarjalo temu in reklo, da so se v teh treh letih davki zvišali; to je tudi resnično. Ali zvišali so se pa tudi stroški, kakor je razvidno iz računskih sklepov. Okrajni zastop izdal je namreč leta 1889 gl. 30.294.43 $\frac{1}{2}$; leta 1890 gl. 31.276.55; leta 1891 gl. 39.937.01 in je proračunjeno za leto 1892 na gl. 52.318.34. Kako je toraj mogoče vprašal boče marsikateri, da se zamorejo znižati doklade, akoravno rastejo stroški. To je bilo mogoče le s tem, da se je pri oddajanju dela ravnalo varčno, da se je delo razdelilo med podjetnike po javni strogi dražbi, da se namreč denar ni metal skozi okno. Pripravljalo je popis okolo 80 podjetnikov, med tem, ko se je to delo izročilo prej le nekterim pristašem prejšnjega okrajnega zastopa. Znano je to dovolj in mislimo, da tega ni treba še posebno razpravljati, a povemo le toliko, da se je prej plačeval „nasipa po 2 gl. 60 kr. in še višje, sedaj pa po 1 gl. 80 kr.

Ko je sedanji okrajni zastop prevzel leta 1889 gospodarstvo, sklenil je takoj znižati, oziroma odpraviti vse nepotrebne stroške in izdatke. Skrb in nadzorovanje okrajnih cest razdelil je med zaupne može, kateri imajo mnogo zaslug, da se je dosegel tako lep uspeh. V sledečem hočemo Vam poročati natančneje o delovanju okrajnega zastopa. To delovanje razdeli se v dva glavna dela in sicer 1. v povzdigo živinoreje v okraju s tem, da se je nakupilo 16 čisto-krvnih plemenskih bikov; vsakdo vé, da je živinoreja v našem okraju velikega pomena in da se zamore zboljšati le, če je v okraju zadostno število lepih bikov. Okrajni zastop namerava tudi zanaprej v tem obziru kolikor mogoče delovati. 2. v izboljšanju in olepšanju okrajnih cest. Razun navadnih, vsako leto potrebnih naprav na okrajnih cestah, katerih je v tem okraju okoli 130 kilometrov, izvršile so se tudi še posebne zgradbe: Takó se je popravila okrajna cesta Teharje-Ponikva na dveh mestih tako zadovoljno, da se to delo splošno hvali; predstavila in zboljšala se je okrajna cesta v Št. Pavlu; popravila Vitanjska okrajna cesta pri Novi cerkvi ter se sezidalo na tej cesti mnogo novih škarp. Prevzela se je cesta od Zalca na Pirešico v okrajno cesto II. razreda. Razun tega dovolilo se je za železnico Celje-Velenje 20.000 gld. podpore in se je en obrok v znesku po 4000 gld. že vplačal. Omeniti se mora, da ta znesek po 20.000 gld. ni zavržen, temveč je dobro naložen denar, kateri se ima v slučaju, če bi prišla železnica v druge roke, povrniti okrajnemu zastopu. Vse to je stalo blizo 12.000 gld. v teku enega leta in vendar se se okrajne doklade, kakor omenjeno znižale. Ako dragi davkoplačevalci prevdarite vse to, pritrditi nam morate, da je sedanji okrajni zastop gospodaril dobro ter si gotovo zaslužil Vaše zaupanje. Akoravno je gledal na vsak krajcar, ki se ima izdati, kakor vsak varčen gospodar, plačalo se je vendar vsakemu, kar je zaslužil točno in vestno; nobenemu se ni odtegnilo na njegovemu zaslužku in nikomur ni bilo treba čakati na denarje, kakor se je baje godilo to v prejšnjih časih.

Z ozirom na tako gospodarstvo toraj gotovo ne bode težko našim volilcem odločiti se komu naj zaupajo svoje glasove tudi zanaprej, temveč bodo enoglasno izvolili do-sedanje okrajne zastopnike; kajti če imajo dobre domače gospodarje, si gotovo ne bodo želeli tujih.

(Okrajni odbor celjski) sklenil je v svoji zadnji seji dne 21. t. m. da bode predlagal v prihodnji skupščini dovolitev podpore v znesku 20.000 gld. za železnico Št.

Jurij- oziroma Groblino-Slatina ter sklenil, da se skliče v posvetovanje in sklepanje tega važnega predmeta izvanredna skupščina okrajnega zastopa na dan 10. oktobra t. l. ob 10. uri predpoludne v dvorani c. kr. okrožne sodnije v Celji, za katero skupščino se dotična povabila ravnokar razpošiljajo. Z ozirom na to, da je taka železnica za naš okraj neprecenljive vrednosti in velikega pomena, potem z ozirom na to, da je okrajni zastop dovolil tudi za Savinjsko železnico 20.000 gld., upati je, da bode slavni okrajni zastop sprejel ta predlog ter dovolil ome-njeni znesek v delnicah, kateri denar gotovo ne bode zgubljen.

(Okrajni odbor celjski) sklenil je v svoji zadnji seji dne 21. t. m., da se naj poganja z Jurijem Vrečarjem zaradi odkupila hiše, ki stoji močno v okrajno cesto na Bregu, nadalje, da se odkoplje grič na tej cesti blizo kamenolomov, ter da se pretresa predlog zaradi prevzetja kosa privatne ceste v Žalci v okrajno cesto II. razreda. Dotični referati izročili so se okrajnemu odborniku g. c. kr. notarju Lovro Bašu.

(Okrajni odbor celjski) dovolil je tudi letos domačemu dirkarskemu društvu v Žalci 25 gld. podpore za darila.

(Bolnišnica za na koleri obolele.) katero mora zidati občina celjska okolica na Bregu, se pridno zida in bode gotova do 20. oktobra t. l. Bog daj, da bi jo ne bilo nikdar treba izročiti njenemu namenu.

(Deželni odbor) dovolil je na prošnjo občine celjske okolice, da sme pošiljati na koleri zbolele v celjsko izolirno bolnišnico, dokler ne bode občina imela lastne take hiše.

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini.) Župnik pri sv. Lovrencu v Stranich je postal č. g. Marko Stuhec. Č. g. M. Stolec gre iz Razborja za kaplana v Zreče. Kot kaplana sta nastavljena č. gg. Al. Cizerl pri sv. Antonu v Slov. goricah in Iv. Medvešek na Skalalah. Č. gosp. Fr. Jug, župnik pri sv. Barbari v Halozah, dobil je faro v Šmarji pri Jelšah, č. gosp. A. Hercl, župnik v Zusemu, faro v Harenbergu; č. gosp. vikar J. Vreže v Mariboru je postal katehet ljudskih in meščanskih šol v Mariboru. Č. gospod dr. A. Medved, kaplan v Trbovljah, gre na njegovo mesto. V Trbovlje pa kaplan Pank. Gregorec s Polzele, kamor pride novomašnik J. Črnec. V pokoj stopita č. gosp. J. Toporišič, župnik pri sv. Lovrencu na kor. žel. in č. gosp. J. Probst, župnik na V. Moti.

(Premembe pri uradnikih.) Sodni pristav v Ormoži, g. dr. E. Bayer imenovan je pristavom pri okrožnem sodišči v Celji; sodnima pristavoma sta imenovana avskultanta gg. Karol Regula za Ormož in Fran Kuess za Kozje. Premeščeni so sodni pristavi gg.: Ivan Petrovič iz Št. Lenarta v Maribor, Ivan Cizej iz Idrije v Št. Lenart, Alojzij Dekleva iz Kozjega v Maribor, dr. Jos. pl. Ducar iz Rogatca na Vrasko in Ivan Stepischnegg iz Gradca v Rogatec.

(Konjska dirka v Žalci) 11. septembra 1892. A. Pričetna dirka 1000 m. I. darilo Premšak Mart., Škofja vas s 3letno kobilo v 2 minutah in 44³/₄ sek. II. darilo Ocvirk Anton, ml., Braslovče, 4letna kobila v 2 minutah 49³/₈ sek. III. darilo Premšak Mart., Škofja vas, s 4letno kobilo v 2 min. 57 sek. — B. Dirka plemenskih konj. 2000 m. I. darilo Ošterman Franc, Arjavas, s 5letno kobilo v 4 min. 54³/₈ sek. II. darilo Kač Anton, Vrbje, 4letno kobilo v 5 min. 27 sek. III. darilo Ocvirk Anton, ml., Braslovče, 4letno kobilo v 5 min. 33¹/₂ sek. IV. darilo Pilih Josip, Trnovlje, 6letno kobilo v 6 min. 26³/₈ sek. — C. Društvena dirka. 2000 m. I. darilo Osterman Franc, Arjavas s 5letno kobilo v 4 min. 54 sek. II. darilo Ocvirk Franc, Spod. Grušovlje s 5letno kobilo v 4 min. 54 sek. II. darilo Ocvirk Franc, Spod. Grušovlje s 4letno kobilo v 4 min. 57 sek. III. darilo Fezerine Miha, Arjavas, 12letno kobilo v 5 minutah 12¹/₈ sek. IV. darilo Stepišnik Ana, Škofja vas, 10letno kobilo v 5 min. 17³/₈ sek. Konjska dirka v Žalci dne 11. septembra t. l. ni bila sicer tako zelo obiskana, kakor druga leta, dasiravno je bilo jako ugodno vreme, vendar smo lahko z lepimi uspehi zadovoljni.

(Umrla) je čast. šolska sestra Marija Arzenšek, učiteljica pri šolskih sestrah v Mariboru, še le 22 let stara. Škoda za domoljubno slovensko učiteljico!

(Radi občinskih volitev na Slatini) je vprašal v štaj. deželnem zboru g. dr. Jurtela deželnega glavarja, zakaj se ravnatelj tih topic s pritiskom na svoje podložne tako v volitve vtika. Pri volitvi so Slovenci v 3. in 2. razredu zmagali, v 1. pa propali za 2 glasa. — Živel! vrli volilci.

(Tri zlate poroke) obhajali so v Marija-Nazaretni. Poročenci so: Najstarejša družina M. Gortnik šteje 90 let, žena pa 76 let. Druga družina France Koprnik, star 83 let in žena 73 let. Tretja pa Janez Boršnak 71 let, žena pa 68 let. Redka starost. Zato so pa tudi privreli od vseh strani znanci in prijatelji, da čestitajo jubilentom. — Bog jih ohrani še mnogo let!

(Volilni shod) skliče, da bode poročal

o delovanji dež. zbora v nedeljo 2. oktobra gospod deželni poslanec dr. Lipold v Starem trgu pri Slovenjem Gradcu v gostilni g. Petriča. Začetek ob 3. uri popoldne.

(Živinozdravnikom v Ljutomeru) imenovan je g. J. Rotter.

(Strašna nesreča) pripetila se je dne 10. septembra v Trbovljah. Plezalec Jakob Fürst bil je v bližini, ko so razstreljevali neke skale. Dasiravno v trenutku, ko se razpoči streljivo kličejo pozor! ališal ni nesrečnež, ki je stal kakih 54 metrov od onega prostora. Pri razpoku trešči mu kake 2 kilog. težak kamen v čelo in ga na mestu ubije. Jakob Fürst je bil jako priljubljen, kar se je videlo pri njegovem pogrebu. Dokončal je bil ravno rudarsko akademijo in bi si bil sebi ter družini in svojim podložnim pomagal.

(Dr. Hofer), profesor v Gradci, naš rojak in zaslužen učenjak, dobil je za usluge Fran-Josipov red.

(Na Vraskem) se je dogodila velika tatvina na pošti. Zlodejcev še sedaj niso zasačili.

(Pristava pri Ljutomeru) snuje gasilno društvo, ki bode imelo slovensko poveljništvo. Čudno je le, da se tudi tukaj dobe odpadniki, ki delujejo proti temu prekristnemu društvu v neanskatarski zaslepljenosti. Posebno se trudita dva, kojih matere jih niso tako učile, zato jim kličemo: Spomnite se svoje rodne krvi in ne bodita Judeža, ker bolje je ne biti, kakor pa izdajati vero in jezik svojih očetov.

(V Radgoni) se je bahala „Südmarka“, koliko je že storila za ohranitev nemštva na Spodnjem Štajerskem. Presneto malo, tako malo, kakor je bil pičlo obiskau ta njen zbor v mestu, čegar okolica je slovenska, in čegar meščanstvo se živi od slovenske okolice. Ali ni mar to le baharija, če hoče društvo slovenske grunte Nemcem kupovati, ki imajo komaj za en dober grunt premoženja? Sicer se pa društvo tudi za nemške šole zanima, n. pr. v Ljutomeru? — To je vendar naloga „Schulvereina“? S tem je videti, da prekorači svoja pravila. — Naj se n. pr. tisti vladni organi, ki niso dovolili slovenskemu pravnemu društvu v Laškem trgu zborovati, zanimajo tudi za delovanje „Südmarke“ — kmalu utegnejo najti, da včasih prekorači svoja pravila.

(V Gradci) je bila deželna učiteljska konferencija. Nemški učitelji se niso dostojno vedli nasproti svojim slovenskim tovarišem. Želimo, da bi voditelj te skupščine deželni šolski nadzornik dr. Jarc, ne bil tako željen nemškovanja na naših šolah, kakor je bil njegov sprednik in kakor so

še vedno drugi člani deželnega šolskega sveta, osobito vladni gospodarski poročevalec.

(Duhovne vaje) vršile so se na Slatini. Udeležencev je bilo 114, med njimi tudi prevzvišeni vladika dr. M. Napotnik. Eksercicije vodil je o. Jurij Freund z Dunaja.

(Vabilo) k zborovanju ženske podružnice sv. Cirila in Metoda, katera se bode vršila v Št. Jurju ob j. ž. v nedeljo dne 2. oktobra 1892 pri „cestnem Jožetu“. Začetek ob polu 4 popoldne.

(Veleč. g. Ljudevit Hudovernik), ki se je kot stolni kapelan žrtvoval v prosep strogo cerkvene glasbe, je imenovan definitivno kapelnikom stolnice v Mariboru in g. Rudolf Wagner, konservatorist, organistom iste stolnice.

(Bizeljske vinograde) so si ogledali v drugi polovici prejšnjega meseca nekateri ptujski rodoljubi, med njimi g. okrajni načelnik Zelinka.

(Če bi se kolera) k nam zanesla, dovolil je štajerski deželni zbor 10.000 gld. podpore za občine.

(Železnica iz Poličan v Konjice) se utegne meseca novembra prometu izročiti.

(Oče obstrelil — hčer). Drzen fant Š. na Vidmu vzame očetu nabasan revolver in gre nad svojega nasprotnika T. Tega oče pa iztrga napadavalcu revolver in ga nese občinskemu tajniku A. Ta pregleduje revolver, pa meni, ker še te vrste revolverja ni imel v rokah, da ni nabasan. Toda — o joj, revolver se sproži — in kroglja zadene v vrat zelo zelo nevarno njegovo mlado edino hčerko.

Druge slovenske novice.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela veliko zbirko večinoma trdno vezanih knjig od gospe vdove dež. poslanca, Elize Robičeve. — Čast. prvomestnica Kranjske ženske podružnice, gospa županja Leop. Šavnikova, je poslala ob podružnični ustanovitvi do sedaj najobilnejši edenkratni donesek 293 gld. 10 kr. Presenetilo nas to ni: na trdi skali stoječi slovenski Kranj čuva namreč v sebi skalnatih ženskih značajev. — Prva Ljubljanska moška podružnica pošilja 120 gld. 30 kr. in „slovenski klub“ pa „koroško katoliško-politično društvo“ v Celovci 100 gld. češ, ker uprav naša družba najbolj potrebuje podpore radi vedno množočih se svojih zavodov. Naklonili so družbi nadalje: Ženska Sentjakobsko-Trnovska podružnica koj ob svoji ustanovitvi 60 gld.; ženska in moška podružnica v Kameniku 58 gld. 50 kr. kot dohodek veselice

z dne 4. sept., č. g. J. Keršič, župnik v Jesenicah, mesto običajnih formalnosti 30 gld. povodom izleta Ljubljanskega Sokola v Jesenice; č. g. Fr. Lekše, kapelan v Vojniku, 26 gld. kot podružnični prvomestnik; za družbo navdušeni Viteslav pod Krvavcem (Cerkje na Gorenjskem) 15 gld.; gosp. Fr. Silvester iz Vipave 12 gld.; č. g. Fr. Krek, kapelan v Cerkljah, 10 gld., nabranih o rojstvenem dnevu presvetlega cesarja v večji družbi; gosp. pravnik Fr. Regally 7 gld. 31 kr. nabranih v veseli družbi slovenskih učiteljev na Dunaji; g. A. Virant 6 gld., nabranih mej Dolenj. Sokolom pri izletu v Družinsko Vas; g. Ivan Globočnik, tajnik „Slovenskega bralnega društva“ v Kranji, 6 gld., katere so vložili Kranjski rodoljubi ob priliki sklepa kegljanja za dobitke na korist bralnemu društvu; g. Karolina Lapajne iz Idrije 5 gld.; „Stari Slovenec“ 2 gld. in gosp. abiturijent Frd. Gomilšek 1 gld., ki so ga zložili dijaki na primiciji č. brato Vavpotičev v Ormoži. Ginjenim srcem se Vam zahvaljujemo, častite Slovence in dragi Slovenci, na Vaši dejanski radodarnosti napram naši družbi. — Sveta brata Ciril in Metod Vam bodita zato priprošnjaka; višnji Bog pa bodi Vaš večni plačnik.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(V Ljubljani) se je v četrtek otvorilo novo deželno gledališče, v katerem se bode dvakrat na teden slovensko igralo. Mi le želimo, da bi slovensko občinstvo tako podpiralo dramatično društvo slovensko, da mu bode mogoče še večkrat na teden igrati. Sicer pa naj dežela kranjska še bolje podpira to društvo, ker je že za poslopje samo toliko potrošilo.

(S slovenskimi napisi) na dan, kličejo ljubljanski narodnjaki ondotnim trgovcem in obrtnikom. Prav imajo! Če slovensko ljudstvo to od vlade terja, mora ono samo v prvi vrsti storiti.

(Ravnopravnost c. kr. uradov). Slovenska stranka je vložila c. kr. okrajnemu glavarstvu v K. slovensko pritožbo, katero je ono tudi slovensko rešilo. Priziv zoper to rešitev na c. kr. deželno vladu v Ljubljani je bil tudi slovenski, toda ona ga je — nemško rešila. Radovedni smo, kaj reče k temu ministerstvo, kamor je šla pritožba. — Slovenska nižja gimnazija v Ljubljani uraduje le nemško — ima tudi le nemški pečat. Živila ravnopravnost v Ljubljani!

(Zmešnjave in potrate) je veliko pri šolskih knjigah v začetku šolskega leta — tako se nam piše iz Ljubljane. Kakor kažejo zapisniki šolskih knjig, ki se dobé pri Bambergu in Giontiniju v Ljubljani, treba je vse polno šolskih knjig, in to seveda

skoro le nemških. Še celo za pomožne knjige se n. pr. na učiteljski priporočajo ali celo ukazujejo le nemški teksti, čeravno se tudi enake knjige slovenske dobé. Kar je pa najhujše, je to, da nista zapisnika teh firm enaka! — Kakošna zmešnjava nastane v šoli, ko se kupujejo pri raznih firmah razne knjige! Kdo sestavlja firmam te zapisnike?

(**Koroške šolske gosposke**) so se naučile od štajerskih, da eni strani jemljejo, kar so na drugi strani na videz dale. Na Štajerskem prirejajo po mestih in trgih mesto skoro čisto nemških šol dvoje novih učilnic — eno slovensko z nemškim jezikom (kot predmet) in eno čisto nemško. Enako je ukrenil zdaj celovški dež. šolski svet na pritožbo slovenskih starišev glede nekaterih nemških dvorazrednic v slovenskih vaseh razdelil je dvorazrednice v 2 enorazrednici, v slovensko-nemško in čisto nemško šolo. Ali je to dobiček? Dvomimo.

(**Mostovino**) na Savskem mostu Krškem za pešce je kranjski deželni zbor odpravil, za vozove pa za eno tretjino znižal. To bode ljudstvu v teh krajih ugajalo.

(**Kmetijska podružnica v Krškem**) ima v četrtek 6. t. m. sejo v prostorih bralnega društva ob 2. uri popoldne.

(**V Gorici in Trstu**) se mesti branite ustanoviti slovenske šole za obilo ondotnih Slovencev. Radovedni smo, ali bode vlada toliko srčnosti imela, to ukazati, kakor je ukazala ljubljanskemu mestu, da je moralo za 5000 Nemcev ustanoviti 4 razrednico deško in 6 razrednico deklško. Ali je to po pravici, da pa za 5000 ljudi v leskovški fari na Kranjskem ne dovoli niti 4 razredne šole ne!

(**V Istri**) gospodari deželni zbor tako slabo, da morajo kmetje, zlasti slovanaki na beraško palico priti. Opomini slovanskih poslancev so bob v steno.

(**Italijanskega vina**), iz južne Italije in drugod, se že mnogo toči, tam pa tam po Slovenskem. Vino je po ceni, a ni za naš okus, je pretrpko, tudi se ne da z vodo ali s slatino prav mešati. Naši vinoreji je pa s tem velik udarec prizadet.

(**Okoli Mirnega in Trebnjega**) na Dolenjskem nameravajo saditi sladkorno peso in postaviti kje tovarno za pesni sladkor, ako bosta zemlja in podnebje ugodna tej rastlini. — Zdaj griža jako hudo razsaja.

(**Cvetoba jablan**) je bilo zadnje dni septembra videti na vrtu g. J. Vaniča v Krškem.

(**Za streljibe na krškem polji**) plača država zemljiškim posestnikom na leto kacic 4000 gld. odškodnine, od katere svote dobi morebiti sam grof Auersperg polovico.

To je v obče lepa odškodnina, ali ipak se včasih nekaterim kmetom krivica godi.

(**Za amerikanške trte**) se je treba do 10. oktobra oglasiti pri okrajnem glavarstvu v Krškem.

(**Zdravstveni svet**) krškega okraja si je v smislu vladnega naročila kupil razkužni stroj s paro za 250 gld. Naj bi ga še drugi okraji posnemali!

(**V Krškem**) žele narodnjaki, da bi se ondi nastanil naroden trgovec, kajti vsi ondotni trgovci niso čisto nič narodni, imajo le nemške napise ter ne podpirajo nobenega narodnega podjetja, ne slovenskih društev, ne slovenskih časopisov.

(**V Žužemberku**) na Dolenjskem se je ustanovila nova dekanija.

(**Po toči**) hudo prizadetim prebivalcem pri sv. Duhu nad Krškim dovolil je kranjski deželni odbor 600 gld. podpore.

(**Pojmi občinskega služabnika**). Občinski odbornik v K. vpraša občinskega slugo: Ali bode res ta in ta dan seja. Sluga odvrne: „Nisem še nobenemu nič zapovedal“.

(**Wolfov slovensko-nemški slovar**), ki bode obsegal kakih 80 do 100 tiskanih pol pričel se je tiskati in bode dogotovljen v dveh letih. — Želeti bi bilo, da bi število naklada ne bilo prenizko, ker se taka knjiga tiska le redkokrat.

Druge avstrijske novice.

(**Deželni zbori**) so po nekaterih deželah komaj teden dni zborovali, imeli komaj 2—3 seje, pa so zborovanje pretrgali. Posvetovali so se nekaj o raznih oddelkih proračuna in družih manj važnih rečeh. V štajerskem zboru je srboriti Štarkel, ki zastopa poleg Neckermana spodnje-štajerske mestne nemškutarje, vprašal namestnika, zakaj mora celjski magistrat celjskim Slovincem na slovenske vloge slovensko odgovarjati in zakaj vlada Slovincem na noge pomaga. Moj Bog, ali se meša temu graškemu doktorju? Ali ne osmeši s tem svoj doktorski diplom? Pri nas čutimo bridko dan za dnevom, kako Slovence vlada pritiska, ta doktorček pa kvasi ravno nasprotno. Na spodnjem Štajerskem se skoro nič slovensko ne uraduje, nastavljajo se večinoma le nemški uradniki in delajo se le nemške šole po slovenskih mestih in trgih. Sicer se pa Slovincem prav godi. Zakaj se naši slovenski poslanci niso prej pritožili, predno je začel graški doktorček kvasiti, da je slišal travo rasti. Zakaj oni niso vprašali, zakaj se pri nas nemški šolski otoki delajo, zakaj se slovenski učitelji preganjajo, itd.

V kranjskem deželnem zboru se je narodna stranka potegnila za boljše uredbo slovenske gimnazije, za slovenske napise na javnih cesarskih poslopijih, za slovensko šolstvo in drugo. V tem zboru je dr. Schaffer nekaj takošnega kvasil kakor Štarkel v Štajerskem.

(Na Dunaji) so se vršile velike in dolge sodnijske preiskave zoper velike in male bukovinske uradnike, kateri so skozi več let sleparili v tej deželi in goljufovali cesarske blagajnice, da je bilo grdo. Konec obravnave bomo objavili.

(Češke stranke) se ne morejo sporazumeti glede skupnega postopanja. Škoda! Vendar se utegnejo na Moravskem sniti poslanci iz vseh čeških kronovin.

(Brnski škof premil. g. dr. Bauer) bil je po znani aferi v Ivančicah zoper šulferanjsko šolo imenovan častnim občanom od 55 čeških in 3 nemških mest in občin. Vrhu tega je izrazilo velespoštovanemu škofu 433 čeških in 48 nemških društev svoje najodličnejše spoštovanje in udanost.

(Košut), znani puntar zoper našo habsburško hišo l. 1848, od kar živi v prognanstvu, praznoval je v Turinu na Laškem 90letnico svojo. Madjari so ga slavili skoro kot Boga — vse to pa mirno gledajo od cesarja našega nastavljenega ogerske gosposke. Kaj bode iz tega? Nič dobrega, ker Madjarom preveč greben raste.

(Kolera) je že tudi v Galiciji, v Krakovem in okolici.

(O izložbi učilski v Zagrebu) nam piše slovenski učitelj, da je bila zelo bogato založena, da so se domače in vnanje firme te stroke odlikovale s svojimi lepimi, bogatimi in raznovrstnimi predmeti. Bila je ta razstava tako zanimiva, da je vredno, da jo kateri slovenskih obiskovalcev opiše vsaj v slovenskih šolskih listih in v „Pedagogičkem letniku“. Od slovenskih učiteljev, ki so bili na tej razstavi, naj imenujemo gg. Gabršek, Lapajne, dr. Romih, Stiasny.

Ogled po širokem svetu.

(Na Laškem), v Siciliji, v Sardiniji in tudi na Grškem je toliko drzovitih roparjev, da je groza.

(Na Angleškem) je dal nov minister Gladston Ircem že več pravic in svobode; morebiti bodo tudi Škoti dobili kaj samouprave. Da bi starega angleškega ministra še avstrijska vlada z ozirom na Slovane posnemala.

(V Parizu) so praznovali Francozi 100letnico, od kar so bili proglasili svojo državo prvikrat za republiko.

(Nemški cesar) pride baje v kratkem na Dunaj.

(V Jeruzalemu) so nedavno železnico otvorili.

Dopisi.

Mozirje, dne 25. septembra. Bral sem v „Domovini“ št. 18 l. I. da čisto slovenske občine nemško uradujejo. Res je to, pa to še vselej ni zadosti, kajti nekatere občine izdajajo popolnoma nemške tiskovine n. pr. domovnice.

Dobil sem domovnico od občine sv. Krištof, katera je največja sod. okraja Laški trg, obdana je s samimi slovenskimi vasi in v kateri prebiva popolnoma slovensko ljudstvo v skupnem številu blizu 5000. Pisal sem omenjenemu županstvu po domovinski list v svojem materinem jeziku in tudi se nadejal, da ga dobim v slovenskem ali vsaj v slovensko-nemškem jeziku; pa kaj še tega treba! Prejel sem domovinski list, pa kako sem se začudil, ko sem v njem bral le vse v blaženi „tajč“. Zelo je bil „nobe!“ domovinski list, kajti imel je v sebi „zatirano“ nemščino, katera se je klanjala popolnoma slovenskemu pečatu. O „raca na vodi“, to pa ni kar bodi; menda se je slovenski pečat po neprevidnosti urinil na domovnico. Hvala bodi Bogu in mojim slo-

venskim učiteljem, da sem se vsaj toliko nemškega navadil, da sem si mogel raztolmačiti poslani domovinski list, s katerim nisem zadovoljen, ker imam druga pričevala slovenska in če bodem danes ali jutri komu pokazal, si bode mislil od mene, da sem kakšen Nemec, pa da sem se na slovenskem učil — seveda če bode pa to videl nemškutar, se mu bode pa dobro zdelo in s ponosom bode rekel: a ha! vidiš slovenska občina pa le nemško uraduje.

Imenovana občina je skoro najpopred slovensko uradovala in sedaj? — Že leta 1874 se nahajajo pisane družinske knjige v slovenskem jeziku. Kam je to zapisati, da je v tamošnji občini germanizacija dobila — rekel bi — prvo besedo, vsaj vendar imena gg. župana in svetovalca pričata, da ondi bivajo zvesti rodobubi, kar se sme tudi reči, da bivajo tam skoro sami Slovenci, le malo je pravih Nemcev, kar je pa drugih, so pa nemškutarji. Ne vem kedo tako zametuje v ondotni županiji naroden — poučarjam — ljudski jezik. Gotovo mora biti

pri občinskem uradu kakšen slovenske pisave nezmožen, ali bolje rečeno slovenskega uradovanja ogibajoči uradnik, kar je grdo za vsakega rodoljuba, kateri zametuje jezik svoje matere. Grdo je kedor se boji (sramuje) svojega materinega jezika bodisi v uradu ali v javnosti, taki je nevhvaležneš, kajti le slovenska mati ga je odgojila in slovenska mati ga moliti učila; prve nauke dobil je od svojih slovenskih katehetov in učiteljev, in kar se mu je v mladosti v srce vcepilo, to na starost zametuje, zatorej je taki tudi navadno brez Boga. Kedaj je bilo še slišati, da bi imel nemškutar kaj vere, tem gosteje se pa sliši od njih zabavljanje proti nji, kdor pa vero zametuje in ne ljubi Njega, koji ga je po svoji podobi vstvaril in mu dal neumrjočo dušo, je izdajica in taki so večinoma nemškutarji bodisi v tem ali onem kraju. Toliko v pojasnilo z željo, da bi se povrnili na prejšnjo pot in da bi zanaprej, kakor so že prejšnja leta napredovali ne pa da bi hodili sedaj rakovo pot; sicer pa vsa čast tamošnji slovenski občini in njenemu odboru.

Iz Laškega. (Obnašanje naših nemčurjev.) Dragi bralec, ako prideš v naš trg, na mah bodeš spoznal da vlada tukaj strastno nemškutarenje, da si tukaj odpadnik nemškutar prilastuje gospodstvo v vseh rečeh. Pa ne misli, da so tukaj kakošni zmerni nemškutarji (saj v Nemcih mi ni treba govoriti), ampak tukaj nahajaš najhujše zagrizenice vsega kar je slovensko. Slovencev kar nič ne morejo videti, toda slovenski groš, ta jim pač dobro ugaja. Sedaj so se neki zakleli, da hočejo g. Drobniča na vsakem način uničiti, ker on jih bode strašno v oči, ker je pripomogel da se je tukaj ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda. Posebno so sedaj ponosni na svojo novo „šulferajnsko“ šolo, zdi se mi, kadar katerga vidim mimo iti, da vidim mohamedanskega vernika, kateri se spoštljivo obrača in priklanja proti „Kabi“ v Mekki. Toda, mi vemo, da tukaj na svetu se vse izpreminja; prišel bode še čas, in je že blizo ko jih bode to veselje in vsa njih ošabnost minila. Na nas samih je to ležeče; združimo se tesno skupaj, bojurno odločilni boj, na vsak način moramo zmagati. Ne podpirajmo več naših sovražnikov, temuč oklenimo se slov. rodoljubov, kateri imajo za naš blagor srce. Ne mislite dragi moji, da bode ta nemčurska svojad potem od samega zraka živela. Svoji, k svojim!

Na Ponkvi. V „Slov. Narodu“ dne 12. t. m. št. 207 objavljeno je od nepoklicane strani poročilo o našem bralnem društvu, ki je povsem neosnovano, žaljivo in tendenciozno. Nemen mu je jasen: vsejati v naše

mlado društvo kal pogubnega razpora, češ, vdarimo pastirja in ovce se bodo razletele. Skrajno žaljiv je napad na našega vrliga predsednika č. gosp. kaplana Arzenška, kteremu gre v največji meri zasluga da se je društvo sploh osnovalo in da šteje že lepo število društvenikov. Se svojim taktim in ljubeznivim postopanjem si je pridobil gosp. predsednik popolno zaupanje v dokaz, da je bil jednoglasno izvoljen predsednikom. Zlobno čenčanje o lističih in Mahničevem fanatizmu skoraj ni vredno, da mu odgovarjamo. Zvnanji, nezreli dopisnik moral bi videti, da je stvar odbojstva in ne predsednikova, kakšno berilo, kaj in koliko se naj naročuje in tej svoji dolžnosti se je odbor odzval v seji dne 19. julija t. l. Konstatujemo pa, da „Rimskega Katolika“ naše društvo nima in nam tudi ni znano, da bi Mahnič to deloval pri listih, ki so v naši bralni sobi. Kaj bi rekli besedam, da hoče g. predsednik imeti, naj ljudstvo postane tó, kar je bilo pred tristo leti, ali še prej? Testimonium paupertatis! Gola, nepremišljena fraza! Pred tristo leti še ljudstvo čitati ni znalo. Gledé nasvetovanih dveh zvonov odgovarjamo, da jih imamo že deset ne samo dva in zastran epitela „strankarsko“ iz javimo, da pripada naše društvo tisti veliki stranki, ki deluje za pravo krščansko oniko narodov.

To bodi v pojasnilo p. n. slovenskemu občinstvu z dostavkom, da je bil pričujoči dopis v odborovi seji dne 17. t. m. jednoglasno odobren.

Malanedelja. Dne 11. t. m. so ponosno vihrale slovenske trobojnice pri Malnedelji, v pozdrav odličnega gosta, našega velezasluženega državnega poslanca č. g. dr. Gregoreca, kateri nas je prišel obiskat in sporačat o svojem delovanju v državnem zboru. Kakor je vže zadnji „Slov. Gospodar“ objavil bil je shod sijajen, ljudstva nagromadilo se je ogromno, da vsak niti ni mogel slišati izbornega č. g. poslančevega sporočila.

V lepi lahko unilvi besedi razložil nam je č. g. dr. Gregorec celo politično stanje, pričeni o dači, in sicer o krvni in gruntni dači, o desetku, o vojaški in domovinski postavi, o trgovinski pogodbi in o regulaciji valute. Občinstvo poslušalo ga je pazljivo, ter mu živahno priterjevalo in odobravalo.

Nemilo nas je dirnulo, ko nam je razložil nasledke, kaki bodo nastali, vsled sklenjenih trgovinskih pogodb, zlasti vinske pogodbe z Italijo. Tudi regulacija ali bolje rečeno „špekulacija“ valute, katero nam je naš č. g. poslanec korenito razložil, bode nam davko plačilec kakih šest milijonov gl. nove dače na ramena nadožila. Toraj od vseh stranij država uboge davkoplačilce stiska,

ter jim izmika trdo pristradane krajarje, med tem ko celo malo ali nič za svoje davkoplačilce ne stori. Po končanem sporočilu zahvalil se je č. g. poslanca v imenu volilcev in županov g. Božič župan, z željo naj nam Bog ohrani še mnogaja ga leta čilega neustrašenega borilca in branitelja slov. kmetijskega stanu; na kar je pretresujoč „živijo“ zaoril iz vseh grl. Omeniti moram da so malonedeljski volilci že pred shodom poslali dr. Gregorecu zaupnico. Pri shodu presenetili so nas vrli ljutomerski pevci in evenski tamburaši, kateri so nas s svojimi izbornimi glasi do cela očarali. Slava njim!

Shod vršil se je v naj lepšem redu, obžalovati imamo le to, da čas č. g. poslanca ni pripuščal se delj časa pri nas ponuditi, in tudi to da nas je gosp. gostilničar tako slabo pogostil.

Iz Šmarji pri Kopru v Istri. Tu kaj se je ravnokar pričela letošnja trgatav. Grozdje, posebno muškat, je popolnoma dozorelo, ter bode v kakovosti daleč prekosilo lanski pridelek. Tudi se moramo Bogu zahvaliti, da je letos tako zdravo ostalo, kajti videli nismo one nadležne peronospore in tudi oidium bil je bolj pohleven od prejšnjih let. Z lahkim srecem torej pričakujemo vinskih kupcev, ker nam bo lahko mogoče ustreči jim v vsakem oziru. Opominjamo jih le, naj se varujejo in ogibljejo onih laških, brezvestnih mešetarjev ob obrežnih mestih kakor v Kopru, Izoli i. t. d. Ti laški mešetarji so tudi v narodnem obziru naši najhujši nasprotniki.

Svetujemo torej vsem vinskim trgovcem, koji nameravajo v Istri vina kupiti, naj se v tej zadevi obrnejo le do svojega sorojaka Martina Ulčnik, posestnika v Šmarji (Monte) pri Kopru.

Senčniki za svetiljke

(Lampenschirme)

v najkvasnejših oblikah in barvah

priporoča trgovina

D. HRIBARJA v CELJI.

Trgovina s papirjem
in pisalnim sredjem

D. Hribar v Celji

priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu:

Papir v mapah in kasetah, esukovrstni papir za pisarne, razni barvani papir za svetiljke, vezke in vse druge potreščine za šole, trgorske in male knjižice za beležke, molitvene in mašne knjige, razne tiskovine za občinske, župne in šolske urade

po najnižjih cenah. 15-

Gg. krojačem, šiviljam in gospodinjam

priporočamo izredno slovenske knjige za vzornik in prikrepanjani oblik in vzor:

1. „*Knjigo krojaštva*“ za moško stredo s 50 poslovanji; cena gld. 3,—.
2. „*Toaletno*“ za žensko stredo s 40 poslovanji; cena gld. 1,50.

Knjige dobijo je le prsti upošiljatelj znesline ali po s pošiljnim porzalkom pošl naslovom: **M. Kunc, Ljubljana.** (74) 6-1

Klobuke

najlepše in najmočnejše

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, veliko ceneje kot povsod drugod so dobiti le pri

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjekov kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih barvah in najnovejšega fazona, za veččast duhovščino posebne specialitete. — Za početni čas pravi kistorji le 45 gram. težki, boljji ko vsak slavniki, so dobiti v različnih barvah in najmodernejše forme. Velik izbor srajc domačega izdelka, iz sifon, berkaill, bele in pisane kolerce, mansete, zavratnice (penikle), naravniki, žepne rute, knofl za srajce, nogovice, spodnje hlače, Jäger srajce, prave in imitirane itd. Pravo garantirano angleško kavčukperilo, kolerci, mansete in opersniki (Forhems), belo in pisano, popolnoma enako berkaill perilu in močnejši, ko vsako drugo, ker je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac. Trevzamejo se tudi klobuki v barvanje in popravilo

MORIC RAUCH

Retevsko ali: steklar v Celji *Rethausgasse*

prilporoča svoje največjo zalogo vsakovrstnih *steklanih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom*, kakor tudi *dragih steklenih, porcelanskih in glinastih izdelkov. Zalogo vsakovrstnih najfinjših odličnih bari. Največjo izber zveat in podob vseh velikosti v okvirjih in brez njih.*

Posobno pa opozarja slavno občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo

kakor tudi od pripravstih do najkrasnejših **namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.**

Konstanz

Prilporoča se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in vsprejma vse v njegovo stroko spadajoče poprave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno.

Dečka

ki je dovršil par razredov gimnazijalnih, realnih ali meščanske šole, sprjemne trgovina **Dragotina Hribar-ja** v Celji.

V Spodnji Hudinji so v hiši št. 11 nasproti gostilne „z. Wilden Mann“ prostori, ki so jako pripravi za mizarstvo, kolarsko ali drugo enako obrt, takoj v najemščino za oddati. — Natančneje se izve v paromiinu v Spodnji Hudinji. (71) 3-1

Čedno posestvo

četrt ure od Konjiškega trga oddaljeno, lepo ležeče, posebno pripravno za kacega umirovljenega uradnika ali častnika, obstoječe iz vinograda, lepega sadnega vrta, travnika, njive in čedne hišice, skupaj 2¹/₂ orala se proda za 1200 gld.

Ponudbe naj se pošljejo na *Leona Pernovšek-a*, o. kr. davkarskega pristava v Celji. (75) 1

Stefan Strašek

čevljarski mojster
Celje, Graška ulica

se prilporoča visokočastiti duhovščini, učiteljem in sl. občinstvu za napravo najboljšega obzvala.

Velika zaloga skornjev, čevljev, opank za gospode, dame in otroke.

Naročila po meri zgoljivo se takoj z domačega ali inozemskega ustja najboljše kakovosti, solidno, elegantno in trajno. (72) 6-1

Trgovski pomočnik

slovenščini in nemščini dobro vešč, želi v službo prepisovalca kmalu vstopiti. — Ponudbe upravnistvu našega lista. (76) 1

Svarimo

posebno sedaj pred škodljivim ponarejevanjem. „Finger eva plzenska pivna grenčica“ priraja se pravi le v tovarni za plzensko pivno grenčico Heintz & Ad. Fingerja v Plznu. Zahtevajte torej pri nakupovanju pravega našega izdelka.

Pratike za leto 1893.

se dobe v trgovini

Drag. Hribar-ja v Celji
na drobno in debelo.

Josip Matic

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, ptičjega zolanja, mineralnih vod, in deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Postrežila točna in cene nizke. Zunanja naročila oskrbe se z vsako povratno pošto. — — — — —

✻ Zaloga specerijskega blaga ✻

Milan Hočevar

✻✻ Celje, Graška cesta, 3 ✻✻

Velika zaloga vsakovrstne kave, slaškornja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremske, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sleri in raznega šampanjca, svinske masti, masla, švicarskega in parizaanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagovarjam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vključno vsaki konkurenci.

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIJEL PICCOLI**,

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, učinkujoče delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo. Odstranjuje težkoče v želodcu, krepiča želodec, ter pospešuje telesno odpornost. Razpeščila jo izdelovatelj v zalogajkih po 12 in več steklenic. Zalogček z 12 steklenic velja glb. 136, z 50 steklenic 5 kgr. teže velja glb. 526. Poštnino plača naročnik. Po 15 kr. steklenično razprodajajo lekarne Kupferschmid v Celji, Bimalari in König v Mariboru, Molitor v Ptuj, Eichler, Nedved, Trakozy in Franje v Gradci. (14) 21-10

Dragotin Vanič

trgovina s suknom, platnom in manufakturnim blagom v Celji

na ogli Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za poletno sezono sl. občinstvu in čast. duhovščini svojo bogato zalogo raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

JOSIP HOČEVAR, krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečasti in duhovščini in slav. občini tu svojo veliko zalogo storjenih oblek za gospe in dečke po največjem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrdk in fabrik.

Vedno nudimo in izročimo na željo v treh dneh in se zagotovo trajno in solidno postrežbo.